

Kanda yaşam var (İbraniler 9:11-22)

Tanrı tek Tanrı'dır. Tanrı'nın tek olması imanımızın temelidir. Dünyada birçok ilahlar vardır. Ama her hangi bir ilah olsun bedeni yoktur, kanını dökemez. Ama Tanrı sonsuzluktan beri kendi bağrında bulunan Oğlu'nun kanını dökerek ölmesini, ve dirilip göğe alınmasını sağladı. Ve artık iman edenlere Kutsal Ruh'u göndererek kutsalların İsa'ya tanıklık etmelerini sağladı. Böylece Tanrı'nın sadece kanı vardır.

Ve Tanrı tek kendi kendine var olanıdır. O'nun dışında bütün ilahlar Tanrı tarafından yaratılmış yaratıklardır. Sadece Tanrı kendi kendine var olan, yani sonsuzluktan beri sonsuza kadar var olanıdır.

İmanımız böylece tek olan Tanrı'dan geldi. Bazı insan kimse kendisini müjdelemediğini kendi kendine kiliseye geldiğini söylüyor. Ama aslında kimse kendi kendine kiliseye gelmedi. Geçmişte biri tarafından müjde kağıdını almış olabilir, ibadet saatinde kiliseden çıkan ilahi sesini işitmiş olabilir, arkadaşları tarafından 'kiliseye gidelim' diye teklif almış olabilir, mutlaka nedeni vardır (Romalıları 10:14-15).

Kilise dünyadaki toplantılar gibi bir amaç için kendi kendine oluşup yönetilen toplantı değildir. 'Kilise' grekçe olarak 'Eklesiya' oluyor. Bu sözcük 'çağırdı, toplandı, seçti' anlamını taşıyor. Tanrı çağırdı, insanlar Tanrı'nın çağrısına itaat ederek toplandı, Tanrı ise toplanmış olanları seçti. Dolayısıyla kilise Tanrı'nın sözüne göre hareket etmelidir. İnsanların ısrarına göre insanların duygusuna göre hareket etmemelidir.

Bazı insan müjdelemekten hoşlandığını söyleyerek çok gayretle müjdeliyor. Ama sonra ayartılıp müjdelemeyi bırakıyor. Bu onun müjdelemesinin kendi duygusundan kaynaklandığını gösterir. Hoşlandığı için değil Rab'bin buyruğuna itaat ederek müjdelemelidir. İmanımız insandan değil tek Tanrı'dan kaynaklanır. İmanımızın kökü tek Tanrı'dır.

Biz Tanrı'nın kan ve Ruh'tan yeniden doğmuş olan Mesih inanlılarıyız. Biz Rab'bin gününde toplanıp Rab'bin sofrasını yaparak tek Tanrı'nın kanını içtiğimizi anıyoruz. Tanrı'nın kanını içmiş olanlarda Tanrı'nın yaşamı vardır, diriliş gücü vardır, sonsuz yaşamın vaadi vardır. Her kâseden içtiğimizde biz bunu hatırlamamız gerekir. Kâseden içerekte bunu hatırlamazsak bu boştur, bunu hatırlayarakta Rab'bin gelişine dek Rab'bin ölümünü ilan etmezsekte bu boştur. Kendisinde İsa'nın kanı olduğunu ikrar edense O'nun kan sesini çıkartmalıdır.

1.Korintililer 11:24-26 “Oysa Mesih, çağrılmış olanlar için -ister Yahudi ister Grek olsun- Tanrı’nın gücü ve Tanrı’nın bilgeliğidir. Çünkü Tanrı’nın ‘saçmalığı’ insan bilgeliğinden daha üstün, Tanrı’nın ‘zayıflığı’ insan gücünden daha güçlüdür. Kardeşlerim, aldığınız çağrıyı düşünün. Birçoğunuz insan ölçülerine göre bilge, güçlü ya da soylu kişiler değildiniz” diye söyledi. Biz aslında günahımızdan dolayı cehenneme gitmek zorundaydık. Ama biz İsa’nın kanını içtik, İsa’nın kanı günahımızı temizledi. Şimdi artık bizim yapmamız gereken iş içimizdeki İsa’nın kanına tanıklık etmektir.

1.Korintililer 11:27-32 “Bu nedenle kim uygun olmayan biçimde ekmeği yer ya da Rab’bin kâsesinden içerse, Rab’bin bedenine ve kanına karşı suç işlemiş olur. Kişi önce kendini sınısın, sonra ekmekten yiyip kâsedan içsin. Çünkü bedeni farketmeden yiyip içen, böyle yiyip içmekle kendi kendini mahkûm eder. İşte bu yüzden birçoğunuz zayıf ve hastadır, bazılarınız da ölmüştür. Kendimizi doğrulukla yargılasaydık, yargılanmazdık. Dünyayla birlikte mahkûm olmayalım diye Rab bizi yargılayıp terbiye ediyor” diye söyledi.

İsa’nın kanını içmiş olanlar kendi aldığı lütfünü paylamak lazımdır. Rab’bin sofrasını uygun bir şekilde yapmazsa bu İsa’nın bedenine karşı suç işlemiş olur, kendi kendini mahkûm eder. Ve böyle insanlardan birçoğu zayıf ve hastadır. Çünkü ‘Rab bizi terbiye ediyor’ dedi. Rab’bin sofrası sadece bir dini tören değildir. Rab’bin buyruğudur. Biz müjdeleyerek zaferli yaşam yaşamamız gerekir.

Bazı insan ‘her ne kadar dua etsemde insanlar işitmiyorlar’ diyor. Ama müjdenin değerini bilmeyen dünya insanların müjdeyi reddetmesi garip bir şey değildir. İnsanlar işitmeselerde hayal kırıklığına uğramadan sürekli müjdeyi duyurmamız lazımdır. İsa da ‘arkadaşlık gereği kalkıp ona istediğini vermese bile, adamın yüzüzlüğünden ötürü kalkar, ihtiyacı neyse ona verir’ (Luka 11:8) diye söyledi. Zulüm edilerek küfür alarak ihmal edilirsede sürekli müjdelerse bir gün mutlaka meyve verecektir.

Abel zalimce öldürüldü ama Abel korkuyla bağırırken Tanrı onun sesini duymadı sadece onun kan sesini duydu. İsa’nın kanı bizdeyse bizim tanıklık ettiğimiz ses İsa’nın kan sesidir. Biz zayıf, hasta yada ölmüş kişinin yolunu seçmeyelim, İsa’nın kan sesi duyuran kişi olalım. Tanrı bizim aracılığımızla İsa’nın kan sesini işitebilmesi lazımdır.

İsa’nın kan sesini duyurmaya karar verdikse hemen harekete geçmeliyiz. Gecikmemeliyiz. Rab Mısır’dan çıkış 13:2’de “İsrailliler arasında insan olsun, hayvan olsun her rahmin ilk ürünü bana aittir” dedi ve Mısır’dan çıkış 23:19’da “Toprağınızın seçme ilk ürünlerini Tanrınız RAB’bin Tapınağı’na getireceksiniz” diye söyledi. Tanrı buyurduysa gecikmemelidir. İsa da yağ almadığı için düğün şölenine girmemiş olan beş kızın hikâyesini anlattı. Fırsat varken çalışalım. Geç olmadan yağ hazırlayalım.

Mesih'in kanını içmiş olanlar o kanın tanıkları olmalıdır. Rab tarafından yargılanan olmayalım, bizim için ölmüş olan Rab'bin kan sesini çıkartan olalım. Rab'bi seviyorsa Rab'bin bedeni olan kiliseyi büyötmeye çalışmalıdır.

20141005 SMONE